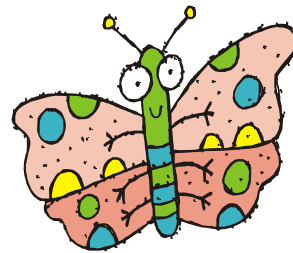

A lšíček

Ročník VI.

zima - jaro 2006/2007

číslo 2

3. ročník Velikonočního běhu do schodů

9.B připravila pro žáky 6.-9. tříd a pro zaměstnance školy 3. ročník Velikonočního běhu do schodů. Foto zachycuje závodícího Jardu Vindiše ze 6.A a dohlížející traťovou rozhodčí Lucku Liščákovou z 9.B

Škola hrou aneb Den podle Komenského

Každý rok je zvykem na naší škole pořádát Den podle Komenského a letos tomu nemohlo být jinak. Učitelé si pro žáky 2. stupně připravili několik učebních bloků. Každý žák si zvolil 2 bloky, na kterých celkově strávil 4 hodiny.

Bylo vidět, že učitelé do svojí práce vložili hodně energie, a tak si myslím, že se všechno krásně povedlo a žáci mohli prožít den ve škole jinak než obvykle.

Mě zaujal blok paní učitelky Čejkové, kde jsme si tak trochu zahráli na novináře a naším úkolem bylo podle vyprávění svého kamaráda sepsat novinový článek, kterému pak ostatní skupina musela vymyslet zajímavý a poutavý titulek.

Škoda, že jsme mohli navštívit jen dva bloky, všechny byly určitě hodně zajímavé. A proto si dovoluji za všechny žáky poděkovat učitelům za jejich snahu a práci!!!

Markéta Polanská, 9.B

LETOS PADALY REKORDY

O rekordy na naší škole se zasloužili vycházející žáci z devátých tříd. Z 53 podaných přihlášek jich 11 směřovalo na gymnázia (tak vysoké procento gymnazistů nepamatujeme)! Když porovnáme celkový počet přihlášek na střední školy a počet přihlášek na učební obory, dostaneme poměr 40 : 13. Tedy další rekord, většina chce studovat na některé střední škole nebo učebním oboru s maturitou! Máme tedy velmi nadané (nebo odvážné) devátáky, kteří se vynasnaží v příštích letech získat maturitu. Ani jeden žák neprojevil zájem o některý učební obor z oblasti stavebnictví! To se ještě nestalo, kdo bude v budoucnu stavět a opravovat domy?

Nejvyhledávanější školou byla letos SPŠ automobilní, Skuherského, České Budějovice a TRIVIS Vodňany. Do každé z těchto škol jsme odeslali pět přihlášek našich žáků.

Podle měst chce nejvíce žáků - 20 dojíždět do Českých Budějovic, 12 žáků do Písku, 6 žáků chce studovat ve Vodňanech.

Všem přejeme hodně úspěchů v dalším studiu i v osobním životě.

Alena Malkusová
výchovná poradkyně

Jak vzniklo slovo ŠKOLA?

Šíleně Kruté
Obtěžování Líných
Adeptů

Rozhovor s paní učitelkou **Štěpánkou OBERLOVOU**

Jak dlouho učíte na naší škole?

Už jsou to tři roky.

Líbí se vám u nás?

Ano, cítím se tu dobře.

Co vás nejvíce na žácích štve?

Hlavně jejich drzost a nepokora vůči učitelům.

Jaké povolání byste si vybrala, kdybyste nebyla učitelkou?

Chtěla jsem být astronautkou. Baví mě to a zabývala jsem se planetami.

Jste vdaná nebo svatbu teprve plánujete?

Vdaná nejsem, ale vdávat bych se chtěla.

Jak trávíte volný čas?

Provozují svoje koníčky. Například vaření, hraní na hudební nástroje, jezdím na kole, čtu, chodím do lesa...

Na kolik hudebních nástrojů umíte hrát?

Na dva - akordeon a klavír.

Co vám v životě dělá největší problémy?

Asi nic...

Z čeho máte největší strach?

Marie Currie Sklodovská řekla: „Ničeho se v životě nesmíš bát, jen to pochopit.“

Máte nějaké nesplněné přání?

Jsem spokojená s tím, co mám. Méně znamená více.

Co si myslíte o lidech, kteří kouří?

Zkusila jste to někdy?

Myslím, že je to jejich osobní věc. Já nekouřím, ani jsem to nikdy nezkusila. Neláká mě to.

Šla byste do SuperStar?

Ne.

Jaká je vaše oblíbená skupina nebo zpěvačka...?

Mám ráda vážnou hudbu, uklidňuje mě. Oblíbená skupina je U2 a zpěvačka Kylie Monique.

V čem si myslíte, že jste dobrá?

Myslím, že k této otázce patří nejvíce pokora a pořád je co zlepšovat. Posouzení je na jiných...

Děkujeme za rozhovor!

Markéta Polanská (9.B)

a Radek Hraba (9.A)

Jak se dostat tam, kam nemám...

Možná si ještě trochu vzpomínáte na jeden starší článek, ve kterém jsem psala, jak jsem navštívila vystoupení Aliho Amiri v Igy centru v Českých Budějovicích. Z toho se dalo jednoznačně pochopit, že jsem Aliho velká fanyнка. A jak se taková fanyнка chová?

Nenechá si utéct ani jeden časopis, ve kterém je rozhovor právě se svojí oblíbenou hvězdou, navštívuje co nejvíce koncertů a samozřejmě je v kontaktu s hlavním manažerem svojí hvězdy.☺ A to je asi moje situace.

Ale má to i pár překážek....

Dozvěděla jsem se (samozřejmě od manažera Aliho☺), že má Ali vystoupit zase v Českých Budějovicích!!! To jsem ale ještě netušila, že se jedná o soukromou akci jedné firmy, která plánuje prezentaci svých výrobků a chce si pozvat Aliho jako hosta pro pobavení...

Po zjištění této „hrozná“ skutečnosti jsem nelenila a začala obvolávat ředitele zmíněné firmy, fancluby Aliho atd... Prostě jsem se snažila zjistit, jak by se na tuto akci dalo dostat bez vstupenky, protože pozvánku na akci měli jen členové klubu firmy Energetix, která to pořádala. „Ach jo“, říkala jsem si. Ale nepřipadalo v úvahu to vzdát! Ali bude pár kilometrů ode mě a já doma? Ne, to prostě nešlo. Dobila jsem kredit a obvolávala dál různé ředitele a manažery, kteří tam měli přístup.

A jak to dopadlo? Domluvila jsem se s ředitelem akce, že mě tam vezme!!!!

O týden později jsem strávila krásné sobotní odpoledne s Alim!!!

Nejdříve zpíval šest písniček, pak následovala autogramiáda. Šla jsem si pro podpis a fotku a skončila jsem s Alim u stolu v kavárně! Krásně jsme si popovídali!!!

Takže to byl takový příklad, jak se dostat tam, kam nemám, ale kde prostě musím být.☺

Bylo to fakt super a hlavně jsem nečekala, že budu sedět s Alim v kavárně... ☺

Nakonec mi řekl, že u něj mám lístek na další koncert v Budějovicích!!!

Prostě, líp to dopadnout nemohlo!

Markéta Polanská, 9.B

MYSLELA JSEM, ŽE JE TO TEN PRAVÝ

Dokončení z minulého čísla

...Psali jsme si spolu nejmíň čtyři dny. A já jsem se ho zeptala po nějaký době, kde sehnal moje číslo a odkud mě zná. Napsal mi: „Sama jsi mi ho dala o minulých letních prázdninách, znám tě od té doby, co chodila tvoje kámoška s mým kámošem.“ Pak mě zajímalo, proč mě začal prozvánět. A on mi na rovinu řekl: „Jak jsi byla na Nová škole na Valentýnské diskotéce, tak ses mně začala líbit a já se ti to neodvážil říct. Můj kámoš Jakub byl rychlejší než já a „uložil“ tě dřív, než jsem se stačil vzpamatovat. Já jsem na tebe pořád myslel. Když už vím, že jsi volná, tak jsem se konečně „rozhoupal“ a začal se o tebe zajímat.“

Než jsem to vše přečetla, přišla mi další SMS: „Nechceš se mnou chodit?“ Tato otázka mě přivedla do rozpaků a po zvážení všech „pro“ a „proti“ jsem mu odpověděla „ANO“... A tak jsme spolu začali chodit, trávili jsme spolu každou volnou chvíli, do té doby, než odjel na celý dlouhý měsíc o prázdninách do ciziny.

Pak přišel ten den D, kdy se měl Michal vrátit, jenomže mi přišla SMS, že se o pár dní zpozdí a vrátí se až za pár dní. Já jsem pořád čekala, ale ani za 14dní nic.

A jednou za mnou přišla moje nejlepší kamarádka Macuna, že ho viděla s Davidem venku. Tak jsem mu napsala, že až si udělá čas, tak ať za mnou přijde. (Protože jsem nedokázala odhadnout, jak by reagoval, kdybych přišla k němu domů, a taky aby si nemyslel, že „doležám“.) Uběhl týden a pořád nic.

Zanedlouho u nás spala Macuna, tak jsme začali „kecat“. Mně bylo smutno, že za mnou Michal nebyl. Macuna si ode mně půjčila mobil, že zavolá svému klukovi, ale nevolala svému, ale Michalovi a domluvila mi s ním schůzku na druhý den ve 3 hodiny na náměstí.

Já jsem druhý den byla mimo. Pomalu jsem ani nesnídala a neobědvala. Protože mi ta schůzka připadala jako moje 1. rande. Byly přesně dvě hodiny a já jsem začala přemýšlet, co si vezmu na sebe, jak se mam namalovat... Pak mi bylo pomalu na zvracení, no prostě hrůza. Než jsem byla hotová bylo 14:45, a tak jsem šla pomalu na náměstí.

Sedla jsem si na lavičku a čekala, až přijde. Bylo 15:30 a Michal nikde, 16:00 a nic, tak jsem šla domů. Ještě jsem zaběhla k Macuně a všechno jí řekla. Do dnešní doby nechápu, proč nepřišel. A ani co se stalo...

Napsala Monika Dvořáková z 8.B a vypomohla Marcela Srncová z 9.B

VZPOMÍNKY NA LETOŠNÍ ZIMU

„LYŽÁK“ 2007

21. února pořádala školní družina pro děti 1. – 5. tříd maškarní karneval. Děti si měly možnost za sladké odměny zasoutěžit a zatančit při diskotékové hudbě. Každá maska byla odměněna pamětní medailí. Nejvíce zaujala soutěž StarDance.

Vítězný nejlepší pár – Denisa Dušková z 1.B a Milan Koptýš ze 2.A.

Po celé odpoledne panovala skvělá nálada.

ZIMA

Už je tady zima,
fouká do komína!
Hřejeme se u kamen,
A koukáme z okna ven!

Z okna se to dobře kouká,
jak tam venku velmi fouká.
My se ale nebojíme,
na sáňkách si zajezdíme!

Snížek padá dolů z nebe,
a nás jenom trochu zebe.
Běháním se zahřejeme,
srandu při tom zažijeme!

A když přijdem domů z venku,
sedneme si na chvilku.
Teplým čajem zahřejeme,
a žolíky zahrajeme!

SMOLNÝ DEN

aneb jak jsme jeli na plavání a nedojeli

Tento den začal úplně normálně – 4.A a 4.B čekaly na autobus do Prachatic. Autobus přijel a ještě bylo všechno normální. Jeli jsme v Bavorově a všechno bylo naprosto bezchybné. Ale přijeli jsme k Žichovci a tam to začalo. Byl tam kamion, který zřejmě dostal smyk a tahali ho tam jeřábem policisté. Tak jsme museli vycouvat z kolony a otočit se. Zkusili jsme to ještě jinak. Jeli jsme přes Strunkovice nad Blanicí. Ale tam jsme měli smůlu. Byl tam taky kamion, tentokrát zapadlý do stoky. Ale teď už jsme to vzdali. Jedeme do školy! Na této cestě jsme už bohužel :(nezapadli ani jsme nebyli v koloně jako na cestě do Prachatic. A potom, když jsme dojeli do školy, jsme se museli učit. My ze 4.A jsme to měli horší, my měli vyučování až do půl jedny, zatímco 4.B jen do půl dvanáctý.

A ještě jedna perlička: Když jsme jeli do Prachatic, tak jsme viděli ještě jedno zapadlý auto a paní učitelky s panem řidičem ho museli roztlačovat. A to byla podívaná pro nás! Někteří se smáli, až se za břicho popadali! A taky jsme měli zrovínka velkou smůlu, že jsme měli poslední plavání a tam se dostává vysvědčení! Ale prý nám ho pošlou poštou. Tak to byl náš SMOLNÝ DEN!

S naším lyžařským kurzem to zpočátku vypadalo všelijak. Čekali jsme, ale sníh nikde. Teplý jako na jaře. Tak pojedeme nebo ne? Nakonec bylo rozhodnuto, že se jede.

Místo sněhu nás však čekala pěkná vichřice, takže náš odjezd byl velmi dobrodružný. Na Šumavě padaly stromy jako sirky a válely se po silnici. Asi tak hodinku jsme museli počkat, než hasiči uklidí cestu.

Po příjezdu na nás čekalo další překvapení. Pršelo a v hotelu nešla elektřina. Bylo tam i krapet zima a večere byla taky studená. Museli jsme se zahřát různými hrami za slabého svitu svíčky (a mobilů). Ale byla legrace. Přes den jsme chodili na procházky a výlety do okolí - na Zadov a na Churáňov. Hráli jsme venku různé hry a taky si skvěle zabruslili na stadionu ve Vimperku. Tak nám pomalu týden ubíhal. Už jsme skoro nedoufali, když se stal malý zážrak – napadl sníh! Jistě to bylo zásluhou kluků, kteří den předtím dostali za úkol modlit se, aby sněžilo. Jejich prosby byly vyslyšeny. A tak jsme na lyžáku měli možnost oprášit alespoň běžky. V radovánkách na sněhu nám bohužel moc rychle utekl zbytek týdne.

A byl čas vrátit se domů k maminkám a tatínkům, kteří nás již netrpělivě očekávali. Ale myslím, že my bychom s odjezdem domů klidně týden počkali.

Naše třída jela na lyžařský kurz až 18. února a na rozdíl od 7.A jsme přeci jen trochu sněhu měli. Do hotelu Kodrea jsme dorazili v půl dvanácté. Vybali si lyže do lyžárny a naše těžké bágly jsme si odnesli do pokojů. Rychle jsme seběhli schody a hurá na jídlo! Oběd jsme do sebe naházeli a po polední přestávce nás pan učitel seznámil s lyžemi. Začátek byl zajímavý. I na rovině jsme se málem zabili.

Po večerech jsme hráli karty, zažili jsme úkoly typu chro, chro až po líbání palubek, dveří a schodů. Celý týden byl prostě suprový až na nějaké malé odřeniny.

Malý kurz angličtiny:

Přelož to:

Come shall ten well blood?

Then well blood shell when blaight!

(malá nápověda: Když si nebudeš vědět rady, zkus si to jen nahlas přečíst! 😊)

VÝLET DO PLANETÁRIA

V úterý 16.ledna 2007 jsme jeli se třídou do Českých Budějovic do Planetária. Začalo to suprově, přijel pro nás luxusní autobus. Zároveň tam přijel ještě jeden asi pro devátáky, a tak tam chvíli všichni zmatkovali, čím je který. Ujeli jsme kus cesty, když najednou řidič zastavil a řekl nám, že je rozbitá spojka.

Tak jsme vylezli na pole a mrzli jsme a čekali asi půl hodky, než přijede náhradní autobus. Když teda konečně přijel, tak byl malý a my jsme se tam hrozně mačkali. Potom jsme přijeli do Planetária. Tam nám slíbili tři filmy, ale po prvním se jim rozbilo DVD, tak jsme přešli do hvězdárny. Nejdřív jsme koukali na hvězdy a poslouchali poutavé vyprávění o nich. Po chvíli nás sice začalo bolet za krkem, ale to nám bylo fuk, byl to totiž krásný pohled. Když to skončilo, tak jsme čekali na autobus, který pro nás měl přijet, ale pořád nejel. Asi po třičtvrté hodině jsme zjistili, že stojí jinde. Tak jsme nasedli a konečně dorazili domů.

Nina Kubová a Tereza Schacherlová, 5. A

Jak dopadlo krajské kolo v komorní hře s převahou dechových nástrojů

ZUŠ v Dačicích 1. března 2007

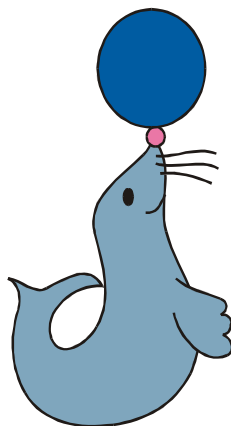
Začínal jako obyčejný den, akorát jsme vstávali o něco dřív (kolem 5. hodiny a normálně vstávám v 7 hodin). V 5:30 jsme měli sraz ve Vodňanech a potom jsme jedním autem jeli do Písku, kde u kostela stál autobus, který nás odvezl až do Dačic. V Dačicích, jsme se odebrali do naší rozehrávací učebny a tam jsme se pomalu začali připravovat na věc. Paní učitelka to měla vymyšleno znamenitě: budeme si zkoušet, potom bude paní učitelka stát za dveřmi, a až začnou hrát první, dojde pro nás. Pokaždé, když se otevřely dveře, nervozita stoupla. Najednou se objevila paní učitelka a řekla: „Jdeme na věc!“ Tak jsme se sbalili a šli, obaleni nervozitou a trémou, ale jak jsem přišli do sálu (byl to vlastně menší „kulturní sál“), nervozita odpadla a jakmile ohlásili: teď jsou na řadě Eliška Holečková, Václav Mašek a Antonín Trojan, tak jsme vyšli na pódium a předvedli, co jsme se za ty roky naučili: Dohráli jsme a oddechli jsme si: „Bylo to dobře“, utěšovala nás paní učitelka. Potom jsme si ještě poslechli našeho druhého soupeře a šli jsme zase do naší učebny. Chvíli jsme se bavili o výkonech a zjistili jsme, že opakování je matka moudrosti, protože vydržet každý víkend minimálně 2 hodiny zkoušení, tak to už je docela síla. Bylo dobré, že jsme měli dost času na prohlídku Dačic (jsou přibližně stejně velké jako Vodňany) i na návštěvu cukrárny. Večer jsme se na vyhlášení výsledků dozvěděli, že postupujeme do celostátního kola.

Za tento výsledek bych chtěla za celé naše trio poděkovat paní učitelce Evě Matouškové, za to, že to s námi vydržela. Mě to tak zmohlo, že jsem přijela domů a druhý den byla nemocná. Byl to velmi namáhavý, dlouhý, ale hlavně úspěšný den.

Eliška Holečková, 4.A

Já jsem hrál se dvěma kamarádkami z Písku, takže jsme hráli za Písek a já byl jako host. Měli jsme chvíli na procvičení prstů - já hrál na klavír, holky na zobcové flétny. Pak jsme si šli vylosovat pořadí. Měli jsme vystupovat jako první v kategorii 1-c. Všem z Písku a z Vodňan bylo jasné, že vyhrájeme na plné čáře. Všichni tam měli nějakou tu chybičku, ale my jsme alespoň neutíkali z rytmu. Asi po týdně jsme dostali oficiální výsledky a zjistili jsme, že nemáme jen první místo, ale že jsme dosáhli určitého počtu bodů a postupujeme do celostátního kola. Teď bude ale fofr - bohužel...;-)

Jan Vavruška, 9.B

První plavání třetích tříd

V úterý 30.1.2007 nás čekala první lekce plavání. Po příjezdu do Prachatic jsme vešli do budovy bazénu. V šatnách jsme se svlékli a ve sprchách vysprchovali. Pak jsme se u bazénu posadili a čekali, až nás paní plavčice zavolá. Konečně nás volá, přiběhli jsme k ní a ona nás seznámila s pravidly a hygienou.

Byli jsme rozděleni do družstev. První cvik byl, že jsme museli sejít po schůdkách do vody, celým tělem se potopit a plavat podél bazénu. Ještě jsme dělali mnoho cviků, například jsme skákali hřebíky. Na konci hodiny jsme si udělali nástup. Po rozloučení jsme šli znovu do sprch a plavky dolů, usušit, oblíct a ven ze šaten. Snědli jsme svačiny a někteří z nás navštívili místní bufet. Po krátkém odpočinku už na nás čekal autobus. Seřadili jsme se, pan učitel nás spočítal a mohli jsme vyrazit na zpáteční cestu. Odjžděli jsme spokojeni a těšili se na další lekci. Bylo to hezké dopoledne!

Kryštof Plachta, 3.A

Při hodinách slohu jsme popisovali staré, dnes málo nebo vůbec používané činnosti. Dnes vám představujeme další.

Stáčení medu

Po vyjmutí plástů plných medu ze včelstva se vezme odvíčkovací vidlička a vosk ze zavíčkovaného plástu se odstraní vidličkou, aby mohl med lépe vytékat. Pak se dají plásty do medomedu a pomalu se točí a med z plástů vytéká. Po chvíli se musí přestat točit a plásty se musí otočit na druhou stranu, aby med vytekl z obou stran plástu. Přitom se musí dávat pozor, aby med vytékající z medomedu přes sítko do nádoby nepřetekl. Sítko se musí často čistit, protože tam zůstávají zbytky vosku po odvíčkování plástů. Vosku z odvíčkových plástů se říká voština, a jelikož je v nich zbytek medu, tak zvláště děti rády si ho dávají do pusy a vykusují. Můj děda má taky včelky a já mu pomáhám s vytáčením medu.

Petra Brožová, 7.B

Výroba tvarohu

Mléko necháme zkysat pár dní, aby bylo hodně husté. Pak se vezme plátěný pytlík, do kterého mléko nalijeme, a řádně se vyždímá a zatíží, aby z něho všechna syrovátka vytekla. Necháme zatížené 2 dny a pak se vydá hotový tvaroh.

Kamila Houdková, 7.B

A jak jsme dopadli v celostátním kole?

Ve čtvrtek jsme se přesunuli do Vysokého Mýta na severu Čech a v pátek ráno nás čekala soutěž.

Já jsem obsadil ve své kategorii třetí místo a Eliška byla ve své kategorii první.

Ve vysokém Mýtě si mi moc líbilo, mají tam krásné památky a hlavně krásné náměstí. A jako rarita na mě působily domovní znamení, která byla vydlážděna na chodníku barevnými kostkami.

Jan Vavruška, 9.B